

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 61776/2022

V Olomouci dne 15. června 2022

Sp.zn.: KÚOK/87093/2021/OSKPP/685

Počet listů: 4

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o státní památkové péči), t a k t o:

Společnost Waldorfská základní škola a mateřská škola Olomouc s.r.o., se sídlem Kosinova 876/3, 779 00 Olomouc, IČ 28595475, se uznává vinnou ze spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámila záměr provádět stavební činnost - stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc (mateřská škola, základní škola a pavilon odborných učeben, příjezdová komunikace, zpevněné plochy pro přístup a parkování včetně venkovního schodiště, kanalizace, odlučovače tuků, zařízení pro retenci) na pozemcích parc. č. 346/3, 346/4 346/17, 346/18, st. 435, st. 436, 346/18, 453/5, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557 v k.ú. Hejčín, obec Olomouc, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Stavba byla zahájena v květnu 2020.

Za tento přestupek se společnosti Waldorfská základní škola a mateřská škola Olomouc s.r.o., se sídlem Kosinova 876/3, 779 00 Olomouc, IČ 28595475, ukládá podle § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 500 000 Kč, slovy: pětsettisíc korun českých.

Společnosti Waldorfská základní škola a mateřská škola Olomouc s.r.o., se sídlem Kosinova 876/3, 779 00 Olomouc, IČ 28595475, se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku** dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, paušální částkou **ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400001591.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 18. 8. 2021 pod č.j. ARUB/5618/2021 M, podnět Archeologického

ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., Čechyňská 363/119, 602 00 Brno, že stavebník Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a neoznámil záměr provádět tuto stavební činnost Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky. Dále uvedl, že ke stavebnímu záměru vydal dvě vyjádření a to dne 8. 7. 2019 pod č.j. ARUB/3585/19 DS a dne 7. 1. 2021 pod č.j. ARUB/35/2021 DS, upozorňující na zákonnou povinnost oznámit stavební činnost v souladu s výše uvedeným ustanovením. Obdobná upozornění byla také obsahem dvou rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru životního prostředí č.j. SMOL/212714/2019/OZP/VH/Sko a SMOL/026679/2019/OZP/VH/Sko. Ve svých vyjádřeních upozorňoval Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., že se jedná o stavbu na území s archeologickými nálezy I. kategorie s jednoznačným výskytem archeologických nálezů, v místě stavby se již archeologické nálezy a situace vyskytují a nadále vyskytovat budou.

Stavebníkem stavby Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc v k.ú. Hejčín je společnost Waldorfská základní škola a mateřská škola Olomouc s.r.o., se sídlem Kosinova 876/3, 779 00 Olomouc, IČ 28595475 (dál jen obviněný).

Dne 13. 9. 2019 pod č.j. SMOL/240509/2019/OS/PS/Fu vydal Magistrát města Olomouce, odbor stavební, oddělení pozemních staveb stavební povolení na stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc etapa I. - mateřská škola, základní škola a pavilon odborných učeben, příjezdová komunikace, zpevněné plochy pro přístup a parkování včetně venkovního schodiště na pozemcích parc. č. 346/17, parc. č. st. 435 a parc.č. st. 436 v k.ú. Hejčín, obec Olomouc, dne 28. 7. 2021 pod č.j. SMOL/186447/ 2021/OS/PS/Fu vydal pro tuto stavbu rozhodnutí o změně stavby před dokončením.

Dne 23. 6. 2021 pod č.j. SMOL/153452/2021/OS/PK/Kra vydal Magistrát města Olomouce, odbor stavební, oddělení státní správy na úseku pozemních komunikací stavební povolení na stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc etapa I. – SO 11 chodník a kolmá parkovací stání v ulici ke škole prof. Vejdvorského, SO 13 chodník, kolmá parkovací stání a komunikace v ulici u školy prof. Vejdvorského a SO 34 retenční nádrž č. 3 na pozemcích parc. č. 346/3, 346/4, 346/17, 346/18, 453/5, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557 v k.ú. Hejčín, obec Olomouc.

Dne 14. 8. 2019 pod č.j. SMOL/212714/2019/OZP/VH/Sko vydal Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství stavební povolení na stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc - povolení k nakládání s povrchovými vodami v rámci stavby SO 34, povolení zařízení pro retenci na pozemku parc. č. 346/17 v k.ú. Hejčín, obec Olomouc a povolení stavby kanalizace, odlučovače tuků a retenčních nádrží.

Na straně 9 v odst. 10 tohoto rozhodnutí bylo uvedeno následující: „Území, na kterém se stavba uskuteční, je územím s archeologickými nálezy ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona č. 20/197 Sb., o státní památkové péči, v patném znění. Stavebník je povinen písemně ohlásit termín zahájení prací již od doby přípravy stavby, nejpozději však s předstihem 30 dnů před započítím Archeologickému ústavu Akademie věd ČR Brno v.v.i. a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.“.

Dne 27. 1. 2021 pod č.j. SMOL/026679/2021/OZP/VH/Sko vydal Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí, oddělení vodního hospodářství povolení ke změně stavby před dokončením, týkající se rozdělení povolené retenční nádrže č. 1 na dvě samostatné nádrže č. 1a a č. 1b. na pozemcích parc. č. 346/17 a 346/18 v k.ú. Hejčín, obec Olomouc.

Na straně 3 v posledním odstavci tohoto rozhodnutí bylo uvedeno následující: „Území, na kterém se stavba uskuteční, je územím s archeologickými nálezy ve smyslu ust. § 22 odst.

2 zákona č. 20/197 Sb., o státní památkové péči, v platném znění. Stavebník je povinen písemně ohlásit termín zahájení prací již od doby přípravy stavby, nejpozději však s předstihem 30 dnů před započítím Archeologickému ústavu Akademie věd ČR Brno v.v.i. a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčeném území.“.

Opatřením ze dne 19. 4. 2022 č.j. KUOK 43048/2022/2022 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že neoznámil záměr provádět stavební činnost - stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc v k.ú. Hejčín, obec Olomouc, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Nañízeného ústního jednání dne 2. 5. 2022 se obviněný účastnil, seznámil se s celým obsahem správního spisu a požádal o stanovení lhůty pro vyjádření. Správní orgán žádosti vyhověl a stanovil lhůtu pro jeho vyjádření do 24. 5. 2022. Na dotaz správního orgánu, kdy byla stavba zahájena, uvedl obviněný při jednání, že stavba byla zahájena v květnu 2020. Na dotaz správního orgánu, zda v průběhu stavby byly nalezeny archeologické nálezy, uvedl obviněný, že na místě stavby se našly pouze staré sítě, jinak se nic nenašlo.

Obviněný se do řízení vyjádřil podáním ze dne 23. 5. 2022 a zejména uvedl, že nesouhlasí s navrženou výší pokuty, neboť ji považuje za neadekvátně vysokou, vzhledem k povaze projednávaného přestupku. Předmětnou oznamovací povinnost nesplnili nedopatřením, záměrem byla výstavba školy nikoliv poškození archeologického dědictví. K opomenutí došlo v době nástupu první vlny epidemie onemocnění Covid 19, v období nejtvrďšího lockdownu, který vyhlásila vláda od března do května 2020, kdy byly paralyzovány i úřady. Jedná se o první přestupek obviněného. Obviněný má za to, že pravděpodobnost archeologického nálezu na daném území byla velmi nízká, když místo stavby bylo předtím několikrát použito jako zařízení staveniště staveb v okolí, na místě stavby se rovněž nic nenašlo, kromě starých i funkčních inženýrských sítí, navážek s příměsemi stavebního odpadu a s příměsemi TKO po bývalých zařízeních stavenišť. Tvzení o nízké pravděpodobnosti archeologického nálezu v dané lokalitě podporují i zápisy z archeologického dohledu v průběhu výstavby depozitáře Vědecké knihovny na ulici Tomkově 44 z roku 2017. Obviněný dále odkázal na dopis Archeologického ústavu ze dne 17. 5. 2022 č.j. ARUB/372/2022, kde sděluje, že v dané části k.ú. Hejčín nejsou evidovány žádné záchranné archeologické výzkumy realizované v letech 2012 – 2022. Z tohoto sdělení obviněný dovozuje, že dané území už není pro Archeologický ústav archeologicky zajímavé. Závěrem žádá o přehodnocení navrhované pokuty s tím, aby byla snížena nebo neuložena.

Dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

U přestupků dle § 35 zákona o státní památkové péči se uplatňuje princip objektivní odpovědnosti za jejich spáchání a není třeba zkoumat a prokazovat zavinění, došlo-li k porušení zákonem stanovené povinnosti, neboť jde o odpovědnost za výsledek. Míra případného zavinění, či pohnutky, které vedly k protiprávnímu jednání, jsou proto zcela bez významu pro zjištění, zda k přestupku došlo či nikoliv.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když jako stavebník neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost – stavbu Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc v k.ú. Hejčín, obec Olomouc.

Skutečnost, že obviněný jako stavebník nesplnil oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 17. 8. 2021 č.j. ARUB/5618/2021 M. Nesplnění této povinnosti potvrdil i obviněný ve svém vyjádření ze dne 23. 5. 2022.

Neoznámením stavební činnosti – stavby Waldorfského vzdělávacího centra Olomouc v k.ú. Hejčín, obec Olomouc, archeologickému ústavu a neumožněním zde záchranného archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy.

Škoda byla vyčíslena Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Olomouci (dále jen NPÚ) dne 11. 1. 2022 pod č.j. NPÚ-391/101568/2021 ve výši nákladů na provedení archeologického výzkumu této lokality, a to ve výši 887 500,- Kč bez DPH. Náklady na archeologický výzkum odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 500 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se parcely nalézají v oblasti s bohatými sídlištními nálezy – jak potvrdily dřívější archeologické výzkumy a dohledy byla navržena částka 500 Kč/1 m³ (plocha základových pasů 1 775 m², hloubka výkopu průměrně 1 m, kubatura 1 775 m³ x 500 Kč/1 m³), celkem 887 500 Kč bez DPH.

NPÚ dále uvedl, že stavba se nalézá na území s archeologickými nálezy ve smyslu zákona o státní památkové péči. Hejčín, jako jedno z nejstarších, písemně doložených sídel na Olomoucku, se připomíná již roku 1078. Z obecního katastru archeologické výzkumy i povrchové sběry zjistily bohaté osídlení již od starší doby kamenné (paleolit – 40 000 – 10 000 p. n. l., v roce 1955 byly při stavbě nedalekého gymnázia nalezeny mamutí kosti a nástroje z pazourku), přes mladší dobu kamennou (neolit – kultura s moravskou malovanou keramikou – 4 400 – 4 300 p. n. l., zde unikátní nálezy lidských plastik a model tzv. „trůnu“), dobu bronzovou a železnou (2 000 – 6. století p. n. l.) až po přítomnost Keltů (latén - 5.p.n.l. – 1. století p. n. l.). Výzkumy je doloženo i osídlení z doby Velké Moravy (kostrový pohřeb z 9. – 10. století). NPÚ dále konstatuje, že katastr Hejčína byl souvisle a poměrně hustě obydlen od doby kamenné až do středověku, a tak představuje jedinečný doklad osídlení Olomouce a Olomoucka, nemající obdobu na většině území Moravy. Neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy a došlo tak k závažnému úniku informací.

Obviněný má za to, že pravděpodobnost archeologického nálezu na daném území byla velmi nízká, když místo stavby bylo předtím několikrát použito jako zařízení staveniště staveb v okolí, na místě stavby se rovněž nic nenašlo, kromě starých i funkčních inženýrských sítí, navážek s příměsemi stavebního odpadu a s příměsemi TKO po bývalých zařízeních stavenišť. Tvrzení o nízké pravděpodobnosti archeologického nálezu v dané lokalitě podporují dle názoru obviněného i zápisy z archeologického dohledu v průběhu výstavby depozitáře Vědecké knihovny na ulici Tomkově 44 z roku 2017. Obviněný dále odkázal na dopis Archeologického ústavu ze dne 17. 5. 2022 č.j. ARUB/372/2022, kde sděluje, že v dané části k.ú. Hejčín nejsou evidovány žádné záchranné archeologické výzkumy realizované v letech 2012 – 2022.

Z výše uvedeného obviněný dovozuje, že dané území už není pro Archeologický ústav archeologicky zajímavé.

K těmto námitkám uvádí správní orgán následující:

Jednou ze základních vlastností archeologického dědictví je jeho neopakovatelnost. Již jednou zničená lokalita nikdy nepřinese zprávu, která v ní byla před jejím zničením obsažena. Nejde totiž jenom o fyzické zničení případných movitých nebo nemovitých archeologických nálezů, ale také o zničení vazeb mezi těmito nálezy navzájem a jejich vazby k okolí. Pouze takováto vazba může být vodítkem pro to, kdy, v jaké době a proč se daný nález používal, zdali nebyl následně používán k druhotnému účelu, který se lišil od původního účelu. Zde je tedy škodou zánik situace, kterou nelze obnovit. Protože život přináší takovéto zásahy a zájmem státní památkové péče není jim bránit principiálně, ale snaží se alespoň umožnit kvalifikovaně zaznamenat doklad o tomto dědictví, kdy primární pramen poznání v důsledku legální stavební nebo obdobné činnosti zanikl. Na tyto situace pak pamatuje zákon o státní památkové péči institutem záchranného archeologického výzkumu, jehož základní podmínkou je včasné oznámení a případné následné umožnění provedení tohoto průzkumu, kdy primární pramen poznání v důsledku legální stavební nebo obdobné činnosti zanikne.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou stavební činnost bylo znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na pozemcích dotčených stavbou.

Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy. Obviněný není zásadně oprávněn činit závěr o tom, zda na místě je či není něco archeologicky zajímavého. Rovněž skutečnost, že dle tvrzení obviněného nedošlo k poškození archeologického naleziště, nemá vliv na odpovědnost za porušení oznamovací povinnosti archeologickému ústavu.

Je veřejným zájmem požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Tím, že obviněný předem neoznámil záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnil provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že obviněný spáchal tento přestupek poprvé.

Obviněný může namítat, že k žádné doložitelné hmotné škodě nedošlo.

Míra škody je v případě znemožnění záchranného archeologického výzkumu pochopitelně velmi těžko zjištělná, neboť po provedení stavby již nelze zpětně ověřit zaniklé hodnoty. Respektována metodika vychází z ceny záchranného archeologického výzkumu. V daném případě dospěl NPÚ k závěru, že škodu lze vyčíslit na 887 500 Kč bez DPH.

V daném případě obviněný nejen zpochybňuje zásadu, že neznalost zákona neomlouvá, ale navíc odmítá dovozovat z porušení povinnosti jakoukoliv právní odpovědnost, když navrhuje pokutu významně snížit nebo neuložit.

Správní orgán uvádí pro úplnost, že obviněnému nebyla sdělena výše pokuty, která bude uložena, ale pouze maximální výše pokuty, kterou lze za předmětný přestupek uložit.

Jak již bylo výše uvedeno za přestupek dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči lze dle odst. 5 písm. b) tohoto ustanovení uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Správní orgán po posouzení všech výše uvedených okolností uložil pokutu ve výši 500 000 Kč, při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněného o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Zde nutno podotknout, že jiná polehčující okolnost na straně obviněného nenastala.

Za rozhodnou přitěžující skutečnost považuje správní orgán již několikrát zmiňovaný fakt, že v daném případě byla existence ohlašovací povinnosti zakotvena nejen v textu právního předpisu, ale jak je výše uvedeno, i ve dvou individuálních správních aktech, které byly obviněnému adresovány a ve dvou dopisech Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., Čechyňská 363/119, 602 00 Brno, které zaslal Magistrátu města Olomouce do řízení a nelze tak přihlídnout k argumentaci obviněného, že oznamovací povinnost nesplnil nedopatřením.

K námitce, že k opomenutí došlo v době nástupu první vlny epidemie Covid 19 na jaře 2020 uvádí správní orgán, že stavební povolení bylo vydáno již dne 13. 9. 2019, první upozornění AÚ na splnění oznamovací povinnosti je ze dne 8. 7. 2019, přičemž stavba byla zahájena až v květnu 2020. Oznamovací povinnost archeologickému ústavu lze splnit elektronicky a archeologický ústav i v době lockdownu v roce 2020 normálně fungoval, na www stránkách AÚ Brno je uvedeno - Pro splnění oznamovací povinnosti podle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, můžete využít následující možnosti: webový formulář: on-line, datová schránka: xnjf5zy, e-mail: podatelna@arub.cz, listinná pošta.

Správní orgán musel dále přihlídnout ke skutečnosti, že se jedná o archeologickou lokalitu I. kategorie (viz posouzení významu lokality NPÚ a archeologického ústavu), v daném území se archeologické situace vyskytují a ke skutečnosti, že ukládaná pokuta nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 500 000 Kč, tj. ve výši 56,3% nákladů archeologického záchranného výzkumu. Jak již bylo výše uvedeno, náklady záchranného archeologického výzkumu vždy hradí právnická osoba, je-li stavebníkem. Obviněný by tak minimálně částku ve výši uložené pokuty musel uhradit jako náklady záchranného archeologického výzkumu dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše uložené pokuty v dolní polovině zákonné sazby, odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Argument obviněného, že pravděpodobnost archeologického nálezu na daném území byla velmi nízká, když místo stavby bylo předtím několikrát použito jako zařízení staveniště staveb v okolí, na místě stavby se rovněž nic nenašlo, kromě starých i funkčních inženýrských sítí, navážek s příměsemi stavebního odpadu a s příměsemi TKO po bývalých zařízeních stavenišť, nemůže obstát, neboť archeologické nálezy se mohou nacházet i v těsné blízkosti území, které již bylo archeologicky znehodnoceno.

Ani případná nevědomost obviněného o oznamovací povinnosti by nevedla k tomu, že obviněný by za své jednání nemohl být postižen sankcí. V daném případě se jedná o objektivní odpovědnost obviněného, která znamená, že se dopustí výše uvedeného přestupku tím, že svým jednáním způsobí porušení povinnosti stanovené zákonem, navíc byl o této povinnosti poučen formou rozhodnutí. Laik nemá možnost poznat, zda se někde mohou či nemohou vyskytovat archeologická naleziště, a splnění oznamovací povinnosti nelze vázat na jeho subjektivní pocit z určité lokality.

Za území s archeologickými nálezy lze považovat prostor, kde již byly registrovány jakékoli archeologické nálezy movité či nemovité povahy, a rovněž tak prostor, kde je možné vzhledem k přírodním podmínkám či dosavadnímu historickému vývoji tyto nálezy s vysokou pravděpodobností očekávat. Tímto územím předmětná lokalita je.

Jedním z hlavních kritérií pro výměru uložené sankce byla dále bezprecedentnost rozsahu stavební činnosti bez splnění oznamovací povinnosti archeologickému ústavu, která nemá v Olomouckém kraji obdoby.

Správní orgán neshledává pokutu, jež byla udělena ve výši 500 000 Kč, tj. ve výši 1/8 horní zákonné sazby, (což představuje 12,5 procenta z maximální možné částky) za nepřiměřeně tvrdou, tím méně pak likvidační ve vztahu k obviněnému. Nejedná se samozřejmě o pokutu bagatelní výše, ale je nutno přihlédnout ke skutečnosti, že obviněný byl povinen v souvislosti se stavbou školy jako stavebník nést náklady na provedení záchranného archeologického výzkumu a jeho neumožněním tyto náklady ušetřil. Sám obviněný ani námitku na likvidační charakter pokuty nevznnesl.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í o o d v o l á n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Otisk úředního razítka

Obdrží:

Waldorfská základní škola a mateřská škola Olomouc s.r.o., Kosinova 876/3, 779 00
Olomouc